

มหาวิทยาลัยมหิดล
มีคุณธรรมเป็นหัวใจ

วารสารกฎหมาย มหาวิทยาลัยมหิดล

MU LAW E – Journal ISSN 2651 – 1517

ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 ม.ค. – มี.ย. 2564

- การออกคำสั่งทางปกครองใช้อำนาจตามลำพังได้หรือไม่
- สัญญาคือสัญญา
- บทบาทใหม่ของมหาวิทยาลัยมหิดล ในการยึดอาัยคทรัพย์สินของลูกหนี้เพื่อชำระหนี้
- หนังสือลาออกที่หน่วยงานเป็นผู้กรอรายละเอียดเอง เป็นหนังสือลาออกที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่
- อัตราดอกเบี้ยตามกฎหมายใหม่
- การกำหนดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งในการรับสมัครในตำแหน่งอาจารย์ของมหาวิทยาลัย
- การกำหนดเลขที่หนังสือ การออกเลขที่หนังสือ มีประโยชน์อย่างไร ?
- แนวทางการปฏิบัติงานที่บ้านช่วงโควิด – 19 ของบุคลากรมหาวิทยาลัยมหิดล

สแกน QR Code
เพื่ออ่านวารสารออนไลน์

วิสัยทัศน์

กองกฎหมาย

มุ่งมั่นเป็นหน่วยงานด้านกฎหมายที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยมหิดล
เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้เป็นมหาวิทยาลัยระดับโลก (World Class University)

กองบรรณาธิการ

ที่ปรึกษา

รศ.นพ.ก้องเวท เกรียงสุวรรณ
รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร
นายคณพศ เพื่องฟู
ผู้อำนวยการกองกฎหมาย

ฝ่ายวิชาการ

นางสุนิสา ปรีพฤตพงศ์
นายอวยชัย อิศรวิริยะสกุล

บรรณาธิการ

นางพศนาภรณ์ แก้วสัมฤทธิ์

บรรณาธิการผู้ช่วย

นางสาวสุราสินี สันหรัดี
นางสาวพัชร์ ทาสีลา
นายจักรกฤษณ์ พางาม

2 มีนาคม

วันคล้ายวันพระราชทานนาม “มหาวิทยาลัยมหิดล”

“ วันพระราชทานนามมหาวิทยาลัยมหิดล ” วันที่ 2 มีนาคม
ของทุกปีเป็นวันที่ชาวมหิดล จะได้น้อมรำลึกถึงประวัติศาสตร์
การเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญของมหาวิทยาลัยในปี พ.ศ. 2512
เมื่อครั้งพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลย
เดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณโปรด
เกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทาน พระนามาภิไธย “มหิดล”
ในสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก
ให้เป็นนามใหม่ของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์

โดยพระราชทานพระบรมราโชวาท แก่คณะผู้บริหาร
มหาวิทยาลัย ที่เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ ให้พัฒนา
มหาวิทยาลัย ขยายขอบข่ายวิชาการให้กว้างขวาง เป็น
มหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์แบบ

STOP THE SPREAD

วิธีหยุดการแพร่เชื้อโควิด-19 (โคโรนาไวรัส)

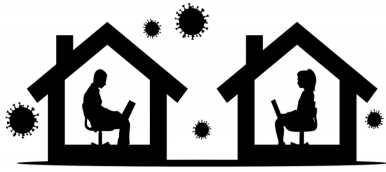
การป้องกันตัวเองและสังคมจากการติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ หรือ โควิด-19 เป็นมาตรการที่ประชาชนทุกคนควรทำและให้ความร่วมมือ เพื่อช่วยป้องกันและลดความเสี่ยงในการเกิดโรค รวมถึงลดการแพร่กระจายเชื้อในสังคม ซึ่งมาตรการดังกล่าวสามารถทำได้ ดังนี้

การสร้างภูมิคุ้มกันสม่ำเสมอ การมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงและพฤติกรรมสุขภาพที่ดี เป็นสิ่งที่จะช่วยเสริมสร้างภูมิคุ้มกันของร่างกายให้สามารถต่อสู้กับโรคภัยต่าง ๆ ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

Social Distance การรักษาระยะห่างทางสังคม การรักษาระยะห่างระหว่างตัวเองและผู้อื่น เป็นสิ่งที่ทุกคนควรทำ ไม่ว่าจะได้สัมผัสเชื้อหรือไม่ ซึ่งรวมถึงการหลีกเลี่ยงการจับมือ เลี่ยงการสัมผัสใกล้ชิดกัน ควรอยู่ห่างจากผู้อื่นอย่างน้อย 1 เมตร เลี่ยงไปในสถานที่แออัดหรือเสี่ยงต่อการติดเชื้อ และสิ่งสำคัญที่สุดคือการพักอยู่บ้าน หากรู้สึกไม่สบาย การเว้นระยะห่างทางสังคม จะช่วยชะลอการกระจายของไวรัส ซึ่งทำให้ทรัพยากรเพียงพอต่อผู้ที่จำเป็นต้องใช้

การปรับตัวและเปลี่ยนแปลง ระยะนี้ทุกคนเริ่มปรับตัว งานที่เคยมันคง แต่ไม่สามารถทำได้ กลายเป็นงานที่ไม่มันคงภายในชั่วพริบตา ไม่ว่าจะเป็นงานที่เกี่ยวกับธุรกิจการท่องเที่ยว ร้านอาหาร โรงแรม โรงหนัง ธุรกิจขนส่งสาธารณะต่าง ๆ สจ๊วตพนักงานขายสินค้า online ครูหันมาขายทุเรียน นักธุรกิจมาจับรถแท็กซี่ ฯลฯ เพราะเราต้องเอาตัวรอด เราขอให้เหตุการณ์รอบตัวกลับมาปกติดังเดิมไม่ได้

เราจึงต้องปรับตัวเองตามสิ่งแวดล้อมรอบตัว หากเรายอมแพ้ อยู่กับที่ และไม่เปลี่ยนแปลง เรา ก็จะถอยหลังและล้มในที่สุด ผู้คนเริ่มเปลี่ยนแปลงตั้งแต่การทำงาน การใช้ชีวิตประจำวัน ว่ากันว่าหากเราทำอะไรซ้ำ ๆ เป็นระยะเวลา 21 วัน สิ่งนั้นจะกลายเป็นพฤติกรรมที่ปกติในที่สุด

การล้างมือให้สะอาด ด้วยสบู่หรือแอลกอฮอล์ฆ่าเชื้อ หลังจากทำกิจกรรมต่าง ๆ สามารถช่วยป้องกันการติดเชื้อได้ดีที่สุด

การเฝ้าระวังและสังเกตอาการตัวเอง นอกจากจะช่วยลดความเสี่ยงในการติดเชื้อไวรัสแล้ว หากระหว่างสังเกตพบว่ามีอาการเข้าข่ายการติดเชื้อ ทำให้สามารถเข้ารับการตรวจและรักษาได้ทันท่วงทีอีกด้วย

มาตรการป้องกันการติดเชื้อไม่ใช่เป็นเพียงหน้าที่ของบุคลากรทางการแพทย์ หรือประชาชนคนใดคนหนึ่ง แต่เป็นสิ่งที่ทุกคนพึงกระทำร่วมกัน เพื่อป้องกันการติดเชื้อและแพร่กระจายเชื้อทั้งต่อตัวเอง ครอบครัว คนรอบข้าง และสังคม

แหล่งที่มาของข้อมูล

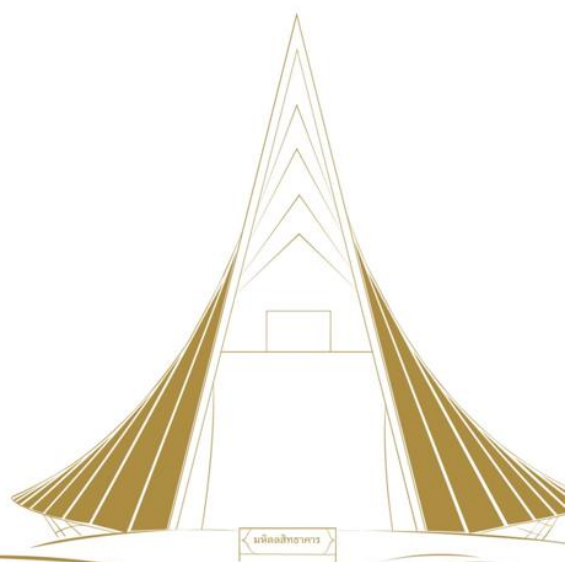
บทความ วิธีป้องกันตัวเองและสังคมจากโรคติดต่อโควิด-19 ลงวันที่ ลงวันที่ 14 พฤษภาคม 2563 ศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษก คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล

สารบัญ

บทความ

■ การออกคำสั่งทางปกครองใช้อำนาจตามลำพังได้หรือไม่	1
■ สัญญาคือสัญญา	5
■ บทบาทใหม่ของมหาวิทยาลัยมหิดล ในการยึดอาัยคทรัพย์สินของลูกหนี้เพื่อชำระหนี้	7
■ หนังสือลาออกที่หน่วยงานเป็นผู้กรอรายละเอียดเอง เป็นหนังสือลาออกที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่	10
■ อัตราดอกเบี้ยตามกฎหมายใหม่	12
■ การกำหนดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งในการรับสมัครในตำแหน่งอาจารย์ของมหาวิทยาลัย	15
■ การกำหนดเลขที่หนังสือ การออกเลขที่หนังสือมีประโยชน์อย่างไร	17
■ แนวทางการปฏิบัติงานที่บ้านช่วงโควิด – 19 ของบุคลากรมหาวิทยาลัยมหิดล	19

- บทความที่เผยแพร่ในวารสารฉบับนี้เป็นข้อคิดเห็นส่วนบุคคลของผู้เขียนหรือเจ้าของบทความ ไม่มีข้อผูกพันกับกองบรรณาธิการวารสารกฎหมาย มหาวิทยาลัยมหิดล
- กองบรรณาธิการวารสารกฎหมาย มหาวิทยาลัยมหิดล ไม่สงวนสิทธิ์ในการคัดลอก ทำซ้ำ หรือเผยแพร่เนื้อหา แต่ให้อำนาจแหล่งที่มาให้ครบถ้วนสมบูรณ์
- หากบุคลากรของมหาวิทยาลัยมหิดลที่มีความประสงค์เผยแพร่บทความที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย และการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลของมหาวิทยาลัย กรุณาส่งมาที่ กองบรรณาธิการวารสารกฎหมาย มหาวิทยาลัยมหิดล กองกฎหมาย สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

การออกคำสั่งทางปกครองใช้อำนาจตามลำพัง ได้หรือไม่

ธนาชัย มาโนช
ผู้เขียน

ผู้บังคับบัญชาการที่เป็นหัวหน้าส่วนงานเป็นผู้มีอำนาจกระทำทางปกครอง โดยทั่วไปแล้วสามารถออกคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการควบคุม ดูแลสั่งงาน หรือการดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการภายในได้อันเป็นอำนาจทั่วไปที่ตนพึงกระทำได้ตามลำพัง แต่บางกรณีก็ไม่อาจใช้อำนาจโดยลำพังได้ หากกฎหมายกำหนดให้อำนาจเหล่านั้นเป็นอำนาจของคณะกรรมการแล้ว ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน จึงจะออกคำสั่งได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งศาลปกครองสูงสุดคดีหมายเลขแดงที่ อ..235/2553 ได้วินิจฉัยและวางหลักกฎหมายไว้ โดยมีข้อเท็จจริงอยู่ว่า นิสิตสาขาวิชาฟิสิกส์ประยุกต์มหาวิทยาลัย ม. จำนวน 34 ราย ได้ทำหนังสือร้องเรียนต่อคณบดีคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยม. ขอให้เปลี่ยนอาจารย์. ผู้สอนในวิชาฟิสิกส์อิเล็กทรอนิกส์ 2 และวิชาปฏิบัติการฟิสิกส์อิเล็กทรอนิกส์ 2 โดยมีข้อร้องเรียนว่า อาจารย์. เข้าสอนไม่ตรงเวลา ไม่ตอบคำถามในเนื้อหาวิชา เมื่อนิสิตมีปัญหาข้อสงสัยไม่

สามารถสอบถามได้ ไม่อยู่ประจำภาควิชา สอนแต่เนื้อหาเดิม ไม่เตรียมความพร้อมในการสอน การติดต่อสื่อสารนัดหมายกับนิสิตไม่สอดคล้องกับการทำงานของอาจารย์. ทำให้มีปัญหาการส่งงานเวลานิสิตสอบถามปัญหา อาจารย์. ตอบไม่ตรงคำถาม อาจารย์.มาสอนไม่ตรงเวลาไม่แจ้งวันเวลาสอบให้นิสิตทราบล่วงหน้า ไม่สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้น่าเรียน และไม่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนิสิต ใช้อารมณ์ในการตอบคำถาม

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์จึงได้จัดประชุม โดยมี หัวหน้าภาควิชาฟิสิกส์ อาจารย์. และอาจารย์อื่นในภาควิชาฟิสิกส์อีก 3 คน รวมทั้งนิสิตสาขาวิชาฟิสิกส์ประยุกต์จำนวน 28 คน เข้าร่วมประชุม ซึ่งอาจารย์.ได้แจ้งต่อที่ประชุมดังกล่าวว่า นิสิตไม่เตรียมพร้อมไม่ค้นคว้าจากหนังสือเล่มอื่นประกอบ ภาควิชามีอุปกรณ์ไม่เพียงพอ และไม่มี Lab Boy ช่วยในการคุม Lab จากนั้นที่ประชุมได้มีการพูดคุยกันจนได้ข้อสรุปว่า จะมีการเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนทั้งสองรายวิชาดังกล่าวตามข้อเรียกร้องของนิสิต โดยให้ภาควิชาเป็นผู้ติดต่ออาจารย์พิเศษมาสอนแทน ซึ่งอาจารย์.เห็นพ้องด้วยกับมติประชุม คณบดีจึงได้ออกคำสั่งให้อาจารย์. งดสอนในสองรายวิชาตามมติที่ประชุมต่อมาอาจารย์. กลับเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมจึงได้ยื่นหนังสือต่ออธิการบดีขอให้ทบทวนคำสั่งของคณบดีและได้ยื่นต่อประธาน อ.ก.ม. อุทธรณ์และร้องทุกข์มหาวิทยาลัยม. เพื่อขอความเป็นธรรมโดยขอให้เพิกถอนคำสั่งของคณบดี ต่อมา อ.ก.ม. ๔ ได้พิจารณาคำร้องทุกข์พร้อมเอกสารคำชี้แจงต่าง ๆ แล้วมีมติยกอุทธรณ์และแจ้งคำวินิจฉัย

ให้อาจารย์ร. ทราบ อาจารย์ร.จึงได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองขอให้เพิกถอนคำสั่งของคณบดี ซึ่งศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยดังนี้

1.ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัยยม. มาตรา 29 กำหนดให้คณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะ จากบทบัญญัติดังกล่าวมีผลให้คณบดีมีอำนาจในการออกคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการควบคุม ดูแล สิ่งงาน หรือดำเนินการอื่นใด เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการภายในคณะ แต่อย่างไรก็ดี มาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันได้กำหนดว่าในคณะหนึ่งให้มีคณะกรรมการประจำคณะ โดยให้คณบดีเป็นประธาน และมาตรา 31 กำหนดให้คณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจและหน้าที่จัดการวัดผลประเมินผลและควบคุมมาตรฐานการศึกษาของคณะ ฉะนั้นการออกคำสั่งของคณบดีที่ให้อาจารย์ร.งดสอนในสองรายวิชาข้างต้น เป็นการใช้อำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการวัดผลประเมินผล และควบคุมมาตรฐานการศึกษาของคณะ ดังนั้นการออกคำสั่งของคณบดีเรื่องการให้อาจารย์ร.งดสอนในสองรายวิชานั้นต้องได้รับการพิจารณาและเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำคณะก่อน การที่คณบดีออกคำสั่งดังกล่าวโดยอาศัยอำนาจทั่วไปในการบริหารราชการภายในคณะวิทยาศาสตร์ ตามมาตรา 29 ที่กำหนดให้คณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะนั้น คณบดีไม่อาจใช้อำนาจในฐานะผู้บังคับบัญชาของคณะหรือในฐานะประธานคณะกรรมการประจำคณะฯ เพื่อออกคำสั่งดังกล่าวได้โดยลำพัง ต้องเสนอเรื่องให้คณะกรรมการประจำคณะวิทยาศาสตร์พิจารณาเห็นชอบก่อน จึงจะมีอำนาจออกคำสั่งให้อาจารย์ร.งดสอนในสองรายวิชาได้ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าคณบดีได้ชี้แจงต่อศาลปกครองสูงสุดว่า ได้ทำการเสนอเรื่องการสั่งให้อาจารย์ร.งดสอนในสองรายวิชาต่อคณะกรรมการ

ประจำคณะวิทยาศาสตร์ ภายหลังจากที่ได้มีคำสั่งแล้ว โดยที่ประชุมได้พิจารณาให้ความเห็นชอบกับคำสั่งดังกล่าว กรณีนี้จึงถือได้ว่าคณบดีมีอำนาจออกคำสั่งให้อาจารย์ร.งดสอนในสองรายวิชาได้

2.ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยยม. ไม่ได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการในการที่คณบดีจะออกคำสั่งให้อาจารย์ทำการงดสอนไว้ ดังนั้นต้องพิจารณาตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2539 ซึ่งตามมาตรา 30 บัญญัติว่า ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน เมื่อข้อเท็จจริงในคดีนี้คือ ก่อนที่คณบดีจะออกคำสั่งให้อาจารย์ร.งดสอนในสองรายวิชา ซึ่งถือเป็นคำสั่งทางปกครองที่กระทบถึงสิทธิและหน้าที่ของอาจารย์ร. คณบดีได้จัดประชุมเป็นวาระพิเศษเพื่อแก้ปัญหาหารือกับอาจารย์ร. ซึ่งที่ประชุมได้เปิดโอกาสให้อาจารย์ร. ได้ชี้แจงข้อร้องเรียนของนิสิต และอาจารย์ร.เห็นด้วยกับข้อเสนอของนิสิตที่ให้เปลี่ยนตัวอาจารย์ร. จากการเป็นอาจารย์ผู้สอน จึงถือได้ว่าคณบดีได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อเท็จจริง รวมถึงเปิดโอกาสให้ชี้แจงข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอแล้ว อันเป็นการดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการตามมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ศาลปกครองสูงสุดจึงพิพากษายกคำฟ้องอาจารย์ร. ที่ให้เพิกถอนคำสั่งของคณบดี คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดมีคำวินิจฉัยและมีคำพิพากษาที่น่าสนใจเกี่ยวกับอำนาจการกระทำทางปกครองและขั้นตอนและวิธีการในการออกคำสั่งกรณีที่ไม่ได้กำหนดขั้นตอนไว้ ดังนี้

1. การกระทำทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมาย ต้องกระทำโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจและใน

บางกรณีที่เป็นเรื่องที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะผู้มีอำนาจสูงสุดในหน่วยงาน ส่วนงานนั้น ก็หาอาจใช้อำนาจโดยลำพังในฐานะผู้บังคับบัญชาสูงสุดได้ หรือกระทำการโดยอาศัยอำนาจทั่วไปที่ตนมีอำนาจได้ไม่ จะต้องกระทำโดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการ หรือกลุ่มคนที่กฎหมายกำหนดอำนาจไว้เป็นการเฉพาะจึงจะเป็นการกระทำทางปกครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ดังเช่นคดีนี้ คณะบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดในคณะ มีอำนาจในการบริหารราชการในคณะ อันเป็นอำนาจทั่วไปสามารถกระทำการทางการเมืองการปกครองโดยออกคำสั่งเกี่ยวข้องกับ การควบคุม ดูแลสั่งงานใด ๆ อันเป็นการทั่วไปในกิจการของคณะได้ แต่หากเป็นเรื่องที่กำหนดไว้ในกฎหมายเป็นการเฉพาะให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการแล้ว เช่น เรื่องเกี่ยวกับการจัดการวัดผล ประเมินผล และควบคุมมาตรฐานการศึกษา การออกคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว ต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการเสียก่อน จึงจะมีคำสั่งทางปกครองได้

2. การออกคำสั่งทางปกครองในเรื่องใดก็ตามที่อาจจะกระทบถึงสิทธิของคู่กรณีในทางที่เป็นผลร้ายกับคู่กรณีแล้ว ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมาย หากไม่มีการกำหนดขั้นตอนไว้ว่าจะต้องพิจารณาตามมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการปกครอง พ.ศ. 2539 ในเรื่องการให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน อันเป็นสิทธิของคู่กรณีที่ถือเป็นหลักการโดยเคร่งครัดว่า ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี ต้องรับฟังข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้งและพยานหลักฐานของคู่กรณีก่อนที่จะพิจารณาทางปกครอง ซึ่งคดีนี้ศาลได้วางหลักไว้ว่า การเรียกคู่กรณีมาประชุมและแจ้งข้อร้องเรียนให้คู่กรณีได้ชี้แจงโต้แย้งและ

แสดงพยานหลักฐานของตนต่อที่ประชุม ถือว่าได้ให้โอกาสคู่กรณีอย่างเพียงพอแล้ว หากคู่กรณีไม่สามารถชี้แจงหรือแสดงหลักฐานหักล้างได้ ผู้มีอำนาจสามารถดำเนินการออกคำสั่งทางปกครองได้ ซึ่งถือเป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมาย

3. ผู้เขียนมีความเห็นว่า ในกรณีที่คู่กรณีไม่มาประชุมตามคำเชิญ ผู้มีอำนาจกระทำการปกครองสามารถทำหนังสือแจ้งข้อเท็จจริงพร้อมสรุปพยานหลักฐานสนับสนุนข้อเท็จจริงเหล่านั้นแล้วแจ้งสิทธิให้คู่กรณีโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนภายในกำหนดเวลาได้ หากคู่กรณีได้ชี้แจงแล้ว ถือได้ว่าให้โอกาสคู่กรณีอย่างเพียงพอสามารถพิจารณาตามคำชี้แจงและพยานเอกสารหลักฐานได้ หากเห็นว่าพยานหลักฐานที่รวบรวมได้ไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาหรือการกระทำของคู่กรณีไม่เป็นความผิดก็ให้ยุติเรื่อง แต่หากเห็นว่าพยานหลักฐานที่รวบรวมสามารถพิสูจน์ความผิดได้ ผู้มีอำนาจกระทำทางปกครองอาจกำหนดโทษและออกคำสั่งทางปกครองได้ แต่หากคู่กรณีเพิกเฉยไม่ชี้แจงหรือโต้แย้งใด ๆ อาจจะต้องดำเนินการสอบข้อเท็จจริง ดำเนินการสอบสวน เพื่อพิสูจน์พฤติการณ์การกระทำของคู่กรณีต่อไป

กล่าวโดยสรุป ผู้มีอำนาจกระทำทางปกครองจะใช้อำนาจทางปกครองโดยลำพังไม่ได้ หากกฎหมายกำหนดให้อำนาจเหล่านั้นเป็นอำนาจของคณะกรรมการแล้ว ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อนที่จะมีการกระทำทางปกครอง และหากการกระทำทางปกครองเป็นการออกคำสั่งทางปกครองที่อาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณีในทางที่เป็นผลร้ายกับคู่กรณีแล้ว ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมาย หากไม่มีการกำหนดขั้นตอนไว้ ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนตามมาตรา

30 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทาง
ปกครอง พ.ศ.2539 จึงจะเป็นการออกคำสั่งทาง
ปกครองที่ชอบด้วยกฎหมาย

เอกสารอ้างอิง

ศาลปกครองสูงสุดคดีหมายเลขแดง
ที่ อ.235/2553

สัญญาคือสัญญา

เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่าปัจจุบันเทคโนโลยีต่าง ๆ มีบทบาทต่อการดำรงชีวิตของคนเราเป็นอย่างมากโดยเฉพาะเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ตที่เรานำมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันกันอย่างแพร่หลายไม่ว่าจะใช้เพื่อความบันเทิง หรือใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพต่าง ๆ ที่เห็นได้ชัดเจนนั่นคือ สมาร์ทโฟน ซึ่งมีกันแทบทุกคนและเป็นสิ่งหนึ่งที่หลายคนขาดไม่ได้แทบจะเรียกได้ว่า เป็นปัจจัยที่ 5 กันเลยทีเดียว เราสามารถใช้สมาร์ตโฟนเป็นอินเทอร์เน็ตแบบพกพาเพื่อสนทนาติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ทุกที่ทุกเวลาไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนในโลกก็สามารถติดต่อกันได้ทันทีนอกจากนั้นเรายังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการจับจ่ายใช้สอยสร้างความสัมพันธ์ หรือก่อนิติสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้อย่างสะดวกโดยไม่มีข้อจำกัดเรื่องระยะทางหรือเวลา แม้แต่การทำธุรกรรมที่มีความสำคัญหรือการก่อนิติกรรมสัญญาที่มีมูลหนี้เป็นเงินจำนวนมากก็สามารถทำได้อย่างสะดวกรวดเร็ว หลายคนใช้สมาร์ตโฟนสำหรับการช้อปปิ้งออนไลน์ Shopee Lazada Alibaba ซึ่งเป็นการก่อนิติกรรมสัญญาประเภทหนึ่งโดยเราไม่ต้องเดินทางไปจัดทำสัญญาหรือเซ็นสัญญา อย่างที่เราทำกันในสมัยก่อนซึ่งหลายคนยังมีความสงสัยว่า การที่เราทำธุรกรรมต่าง ๆ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตในสมาร์ตโฟนหรือคอมพิวเตอร์จะมีผลทางกฎหมายสามารถบังคับกันได้จริงหรือไม่ เราจะปฏิเสธความรับผิดชอบได้หรือไม่เพราะเราไม่ได้ลงลายมือชื่อหรือเซ็นชื่อในเอกสารใด ๆ เลยซึ่งผู้เขียนจะขออธิบายและทำความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวดังนี้

อวยชัย อิศรวิริยะสกุล
ผู้เขียน

ธุรกรรมต่าง ๆ ที่จะมีผลทางกฎหมายต้องใช้ลายมือชื่อหรือลายเซ็นเป็นการแสดงเจตนาหรือความยินยอมในการทำธุรกรรมนั้น ๆ แต่ก่อนจะมีการจัดทำแบบสัญญาที่เป็นกระดาษหรือวัตถุใด ๆ ที่สามารถจับต้องได้แล้วใช้ปากกาหรือดินสอเซ็นชื่อคู่สัญญาในเอกสารหรือวัตถุนั้น ต่อไปนี้การทำสัญญาหรือทำธุรกรรมต่าง ๆ จะถูกเปลี่ยนไปโดยเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์สัญญาหรือข้อตกลงต่าง ๆ จะจัดทำในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-contract) ลายมือชื่อ (Signature) จะกลายเป็นลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic signature หรือ e-Signature) ในทางกฎหมายจะมีพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 ซึ่งบังคับใช้ตั้งแต่ปี 2545 บัญญัติรองรับไว้ว่าห้ามไม่ให้ปฏิเสธความมีผลผูกพันและการบังคับใช้ทางกฎหมายของข้อความที่อยู่ในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ พูดง่ายๆก็คือห้ามไม่ให้ปฏิเสธความรับผิดชอบหรือปฏิเสธความผูกพันตามข้อความใด ๆ ที่อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนั้น

พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 ยังได้กำหนดคำนิยามของลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ หมายความว่า อักษร อักขระ ตัวเลข เสียงหรือสัญลักษณ์อื่นใดที่สร้างขึ้นให้อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งนำมาใช้ประกอบกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อระบุตัวบุคคลผู้เป็นเจ้าของลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นและเพื่อแสดงว่าบุคคลดังกล่าวยอมรับข้อความในข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น รวมทั้งได้รับรองว่าในกรณีที่ถูกกฎหมายกำหนดให้การใด ต้องทำเป็นหนังสือ มีหลักฐานเป็นหนังสือ หรือมีเอกสารมาแสดงหรือกำหนดผลทางกฎหมายกรณีไม่ทำเป็นหนังสือ ไม่มีหลักฐานเป็นหนังสือหรือไม่มีเอกสารมาแสดง ถ้าได้มีการจัดทำข้อความขึ้นเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถเข้าถึงและนำกลับมาใช้ได้โดยความหมายไม่เปลี่ยนแปลง กฎหมายให้ถือว่าข้อความนั้นได้ทำเป็นหนังสือมีหลักฐานเป็นหนังสือหรือมีเอกสารมาแสดงตามที่กฎหมายกำหนด ดังนั้นการที่เรากดตกลงในคอมพิวเตอร์หรือสมาร์ทโฟน หรือการใส่รหัส ATM หรือรหัสกดเงินสดการใส่ข้อมูล One Time Password (OTP) การกดปุ่ม OK / Send ใน Email เพื่อส่งหรือยอมรับข้อความต่าง ๆ รวมทั้งการสแกนใบหน้า Face ID หรือการสแกนลายนิ้วมือ Fingerprint ในสมาร์ทโฟนที่จะมีผลเป็นการธุรกรรมที่มีผลทางกฎหมายหรือเป็นการทำนิติกรรมสัญญาทันที ซึ่งศาลฎีกาที่เคยตัดสินคดีพิพาทเกี่ยวกับลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ไว้แล้วว่าการที่จำเลยนำบัตรกดเงินสดควิกแคชไปถอนเงินและใส่รหัสส่วนตัวเปรียบได้กับการลงลายมือชื่อตนเองทำรายการเบิกถอนเงินสดตามที่จำเลยประสงค์ และกดยืนยันทำรายการพร้อมรับเงินสดและสลิปการกระทำได้กล่าวถือเป็นหลักฐานการกู้ยืมเงินจาก

โจทก์ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 มาตรา 7, 8 และ มาตรา 9 ประกอบกับคดีนี้จำเลยมีการขอขยายระยะเวลาผ่อนชำระหนี้สินเชื่อเงินสดควิกแคชที่จำเลยค้างชำระแก่โจทก์ ซึ่งโจทก์มีเอกสารซึ่งมีข้อความชัดว่าจำเลยรับว่าเป็นหนี้โจทก์ขอขยายเวลาชำระหนี้โดยจำเลยลงลายมือชื่อมาแสดง จึงรับฟังเป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมโจทก์จึงมีอำนาจฟ้อง (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8089/2556)

ดังนั้นต่อไปนี้พวกเราจะอ้างว่าการสั่งซื้อออนไลน์หรือการทำธุรกรรมต่าง ๆ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเราไม่ได้ลงลายมือชื่อหรือทำสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบไม่ได้แล้ว เพราะการทำธุรกรรมนั้นมีการลงลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์แล้วซึ่งมีผลผูกพันคู่สัญญาและบังคับได้เช่นเดียวกับการทำธุรกรรมในรูปแบบเอกสาร เพราะสัญญาก็ต้องเป็นสัญญา

เอกสารอ้างอิง

พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8089/2556

บทความโดยนายอวยชัย อิศรวิริยะสกุล (นิติกร
ผู้ชำนาญการพิเศษ) ประกอบการ
ประเมินผลการปฏิบัติงานรอบที่ 2/2564

บทบาทใหม่ของมหาวิทยาลัยมหิดล ในการยึดอายัดทรัพย์สินของลูกหนี้เพื่อชำระหนี้

ภาพจาก : <https://www.whichmortgage.ca>

วัชรพงศ์ พิพิธวรรณพงศ์
ผู้เขียน

มหาวิทยาลัยมหิดลมีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2550 และเป็นหน่วยงานทางปกครองตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 หากเกิดความเสียหายอย่างใด ๆ ขึ้นแก่มหาวิทยาลัยมหิดลและความเสียหายนั้นเกิดจากการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรในสังกัดมหาวิทยาลัยมหิดลก็มีอำนาจที่จะออกคำสั่งให้บุคคลนั้นชดเชยเงินอันเป็นการชำระหนี้ในฐานะของลูกหนี้ให้แก่มหาวิทยาลัยมหิดลเองได้โดยไม่ต้องเข้าสู่กระบวนการของศาลและกรมบังคับคดี ซึ่งคำสั่งนั้นเรียกว่า “คำสั่งทางปกครอง” โดยปกติคำสั่งทางปกครองไม่จำเป็นต้องมีการบังคับทางปกครอง ทั้งนี้เนื่องจาก ลักษณะของคำสั่งทางปกครองบางประเภทไม่จำเป็นต้องมีการบังคับทางปกครอง รวมทั้งผู้รับคำสั่งทางปกครองหรือผู้ที่อยู่ในบังคับของคำสั่ง

ทางปกครองได้ปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองนั้น ก็ไม่จำเป็นต้องมีการบังคับทางปกครอง (ชำนาญ จันทร์เรือง, 2549) แต่เมื่อไรก็ตามที่เกิดการปฏิเสธหรือเพิกเฉยไม่ชำระหนี้ตามคำสั่งทางปกครองที่ให้ชดเชยเงิน มหาวิทยาลัยมหิดลในฐานะผู้ออกคำสั่งก็มีความจำเป็นต้องดำเนินการตามมาตรการบังคับทางปกครอง ซึ่งมาตรการบังคับทางปกครองคือกระบวนการที่มุ่งหมายให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามคำสั่งทางปกครองหรือเพื่อให้คำสั่งทางปกครองบรรลุผลโดยไม่ต้องผ่านกระบวนการทางศาล ซึ่งเรียกว่ามาตรการบังคับทางปกครอง หากเปรียบเทียบกับกระบวนพิจารณาในศาลก็คือการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล (สำนักงานคดีปกครองสงขลา, 2558)

ในปัจจุบันได้มีการตราพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562 กำหนดให้อธิการบดีซึ่งถือเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองมีอำนาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งของตนได้หรือจะมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ใต้บังคับบัญชาหรือเจ้าหน้าที่อื่นเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ตามมาตรา 63/2 ถ้ามหาวิทยาลัยมหิดลมีคำสั่งทางปกครองให้ลูกหนี้ต้องชำระหนี้ แต่ต่อมาไม่มีการชำระเงินภายในกำหนด อธิการบดีก็จะมิหนังสือเตือนให้ชำระอีกครั้ง หากยังไม่มีการชำระเงินอีกอธิการบดีจะสามารถแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครองเพื่อดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของลูกหนี้ผู้นั้น ออกขายทอดตลาดได้ทันทีตามมาตรา 63/7 ซึ่งกระบวนการตามที่กล่าวมานี้จะส่งผลให้

มหาวิทยาลัยมหิดลได้รับชำระหนี้อย่างรวดเร็ว ลดขั้นตอนเข้าสู่กระบวนการของศาลและกรมบังคับคดี ทั้งนี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิที่มหาวิทยาลัยมหิดลจะฟ้องคดีต่อศาลปกครองขอให้มีการพิพากษาให้ลูกหนี้ชำระหนี้ แต่เมื่อมหาวิทยาลัยมหิดลใช้สิทธิทางศาลแล้ว จะไม่อาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยการยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินกับลูกหนี้ได้อีก เว้นแต่ต่อมาจะได้มีการถอนฟ้อง (คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเรื่องเสร็จที่ 322/2563) ยกตัวอย่างเช่น นาย A เป็นบุคลากรในสังกัดส่วนงานแห่งหนึ่งในมหาวิทยาลัยมหิดล มีหน้าที่ในการจัดโครงการต่าง ๆ ของส่วนงาน แต่กลับทุจริตเงินที่ใช้จัดโครงการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว เช่นนี้ เมื่อมหาวิทยาลัยมหิดลตรวจสอบแล้วพบว่าเป็นความจริง ก็จะมีคำสั่งให้นาย A ชำระหนี้เงินที่ทุจริตไปคืนกลับให้แก่มหาวิทยาลัยมหิดลในฐานะลูกหนี้ได้ หากนาย A ปฏิเสธหรือเพิกเฉยไม่ชำระหนี้ อธิการบดีจะมีหนังสือเตือนให้ชำระอีกครั้ง และหากยังไม่มีการชำระเงินอีก อธิการบดีจะสามารถแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครอง หรือกรณีที่มีการแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครองไว้แล้วก็สามารถสั่งการให้ดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของนาย A นำออกขายทอดตลาดเพื่อนำเงินมาชำระหนี้ให้แก่มหาวิทยาลัยมหิดลได้ทันที อย่างไรก็ตาม การแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครองเพื่อดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของลูกหนี้เพื่อนำเงินมาชำระหนี้ให้แก่มหาวิทยาลัยมหิดล จะต้องแต่งตั้งจากผู้ที่ผ่านการอบรมด้านการบังคับคดีจากกรมบังคับคดีหรือด้านการบังคับทางปกครองตามหลักสูตรที่คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองให้ความเห็นชอบตามข้อ 3 ของกฎกระทรวงกำหนดเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งใช้มาตรการบังคับทางปกครองและการแต่งตั้งเจ้า

พนักงานบังคับทางปกครอง พ.ศ. 2562 ซึ่งกฎหมายได้เตรียมการรองรับโดยส่งนิติกรเข้ารับการอบรมดังกล่าวเป็นที่เรียบร้อยแล้วและพร้อมที่จะปฏิบัติการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของลูกหนี้เพื่อนำเงินมาชำระหนี้ให้แก่มหาวิทยาลัยมหิดลในทันทีที่สืบเจตทรัพย์สิน

ทั้งนี้สำหรับการบังคับคดีในทางแพ่งยังไม่มีกฎหมายกำหนดให้มหาวิทยาลัยมหิดลสามารถที่จะดำเนินการได้เองจึงต้องขอให้เจ้าพนักงานบังคับคดีเป็นผู้ดำเนินการบังคับคดีให้ตามมาตรา 276 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

อนึ่ง การดำเนินการตามมาตรการบังคับทางปกครองที่กล่าวมาแล้วข้างต้นเป็นวิธีการเพื่อแก้ไขเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นมาแล้วแก่มหาวิทยาลัยมหิดลให้กลับสู่สถานะเดิมให้มากที่สุดเสมือนหนึ่งว่าไม่เคยเกิดความเสียหายขึ้นมาเลย แต่ยังมีวิธีการที่เหมาะสมยิ่งกว่าคือการป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายอย่างใด ๆ ขึ้นแก่มหาวิทยาลัยมหิดลเลย เพราะโดยส่วนใหญ่ แก้วที่แตกไปแล้ว ย่อมยากที่จะสามารถประกอบกลับมาได้ดังเดิม

เอกสารอ้างอิง

กฎกระทรวงกำหนดเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งใช้

มาตรการบังคับทางปกครองและการแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครอง พ.ศ. 2562

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติงานราชการทางปกครอง

เรื่องเสร็จที่ 322/2563 เรื่อง การบังคับตามคำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ชำระเงิน : กรณีผู้ต้องชำระเงินเสียชีวิต อำนาจในการสืบหาทรัพย์สิน ระยะเวลาในการยึดอายัดทรัพย์สิน การมีคำสั่งให้ใช้มาตรการบังคับ

ทางปกครองและการแต่งตั้งเจ้าพนักงาน
บังคับทางปกครอง ขั้นตอนและวิธีปฏิบัติใน
การยึด การอายัด และการขายทอดตลาด
ทรัพย์สิน

ชำนาญ จันทร์เรือง. (2549). ข้อสงสัยในมาตรการ
บังคับทางปกครอง. เข้าถึงได้จาก
[http://public-
law.net/publaw/view.aspx?id=858](http://public-law.net/publaw/view.aspx?id=858)

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณา
คดีปกครอง พ.ศ. 2542

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2550

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562

สำนักงานคดีปกครองสงขลา. (2558). มาตรการ
บังคับทางปกครอง. เข้าถึงได้จาก
[http://www.sk-
ad.ago.go.th/index.php/2013-06-10-02-
24-27](http://www.sk-ad.ago.go.th/index.php/2013-06-10-02-24-27)

หนังสือลาออกที่หน่วยงานเป็นผู้กรอรายละเอียดเอง เป็นหนังสือลาออกที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

การลาออกเป็นเรื่องของการแสดงเจตนาฝ่ายเดียวของผู้ประสงค์จะลาออก ซึ่งต้องประกอบไปด้วย (1) เจตนา คือความตั้งใจที่จะสละตำแหน่งหรือสมาชิกภาพนั้น ๆ และ (2) การแสดงออกซึ่งเจตนา โดยกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งให้เห็นเป็นที่ประจักษ์ว่าตนได้สละตำแหน่งหรือ สมาชิกภาพนั้น ๆ แล้ว ซึ่งหากไม่มีกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ หรือเงื่อนไขสำหรับวิธีการแสดงเจตนา ลาออกจากตำแหน่งหรือจากสมาชิกภาพนั้น ๆ เอาไว้เป็นการเฉพาะ การแสดงเจตนาลาออกย่อมกระทำได้ด้วยวาจา เป็นลายลักษณ์อักษร หรือโดยวิธีอื่นใด ที่จะแสดงให้เห็นถึงเจตนาว่ามีความประสงค์จะลาออกอย่างแน่นอน

อย่างไรก็ตาม เมื่อเกิดกรณีที่หนังสือลาออกที่พนักงานจ้างได้ลงลายมือชื่อไว้ก่อนล่วงหน้า โดยไม่กรอกรายละเอียดและหน่วยงานของรัฐต้นสังกัดได้กรอกรายละเอียดในหนังสือขอลาออกดังกล่าวในภายหลัง กรณีดังกล่าวจะถือเป็นการแสดงเจตนา ลาออกของพนักงานจ้างหรือเป็นเจตนาเลิกจ้างของนายจ้าง และผลจะเป็นประการใด

ศาลปกครองสูงสุดเคยมีคำวินิจฉัยในกรณีดังกล่าวไว้ โดยข้อเท็จจริงในคดีมีอยู่ว่า เดิมผู้ฟ้องคดีเป็นลูกจ้างของผู้ถูกฟ้องคดี ตำแหน่ง พนักงานกวาดถนน โดยทำสัญญาจ้างปีต่อปี และในการต่อสัญญาจ้างทุกครั้งผู้ถูกฟ้องคดีจะให้ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อในหนังสือขอลาออกโดยไม่มีการกรอกรายละเอียดในหนังสือดังกล่าวโดยหนังสือขอลาออกที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างนั้นเป็นหนังสือขอลาออกที่

วิชญาพร ฝางว
ผู้เขียน

ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อไว้แนบท้ายหนังสือสัญญาจ้างกับผู้ถูกฟ้องคดีเท่านั้น เนื่องจากในการต่อสัญญาจ้างกับผู้ถูกฟ้องคดีทุกครั้งผู้ถูกฟ้องคดีให้ลงนามในหนังสือขอลาออกทุกครั้งถ้าไม่ลงนามในหนังสือลาออกก็จะไม่ต่อสัญญาจ้างต่อมาหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่าผู้ถูกฟ้องคดีเลิกจ้างผู้ฟ้องคดีโดยไม่แจ้งสาเหตุของการเลิกจ้างผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความเป็นธรรมเนื่องจากการเลิกจ้างก่อนครบกำหนดเวลาในสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง

ขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดกล่าวอ้างว่าการที่พนักงานจ้างทั่วไปแสดง ความประสงค์ลาออกโดยเขียนและลงลายมือชื่อในใบลาออกไว้ล่วงหน้าแนบท้ายสัญญาจ้างปีต่อปีและไม่ระบุวันที่ลาออกและเหตุที่ลาออกเนื่องจากพนักงานจ้างทั่วไปซึ่งส่วนใหญ่เป็นคณงานไม่สามารถเข้ามาเขียนใบลาออกด้วยตนเองได้ใน

หลายกรณีเช่นขาดงานโดยไม่ทราบสาเหตุแจ้งว่าขอลาออก แต่ไม่เข้ามาเขียนใบลาออกให้เทศบาลช่วยดำเนินการให้กลับไปบ้านต่างจังหวัดและโทรมาแจ้งเทศบาลว่าขอลาออกไม่ขอกลับมาทำงานแล้วโดยไม่มาเขียนใบลาออกทั้งนี้ด้วยเหตุผลความจำเป็นของแต่ละคนการที่พนักงานจ้างทั่วไปเขียนใบลาออกไว้ล่วงหน้าจึงเป็นการเขียนเพื่อประโยชน์ด้านการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกฟ้องคดีเนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีมีบุคลากรเป็นจำนวนมากโดยผู้ถูกฟ้องคดีจะนำมาใช้ต่อเมื่อมีความจำเป็นและเหมาะสมรวมทั้งใช้ในทางที่เป็นคุณกับพนักงานจ้างดังนั้นการพ้นจากตำแหน่งของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นกรณีการลาออกมิใช่กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีบอกเลิกสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีก่อนครบกำหนดสัญญาจ้าง

แต่โดยที่ข้อเท็จจริงหนังสือขอลาออกของผู้ฟ้องคดีนั้นผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อโดยมิได้ระบุรายละเอียดของหนังสือขอลาออกไว้ แต่อย่างไรและผู้ฟ้องคดีได้ทำหนังสือลาออกฉบับข้างต้นไว้ตั้งแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีต่อสัญญาจ้างต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีได้นำหนังสือขอลาออกของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวมารอกรายละเอียดโดยระบุว่ามีความประสงค์ขอลาออกจากราชการเนื่องจากย้ายไปสังกัด บริษัท เอกชน ศาลปกครองสูงสุดมีคำวินิจฉัยว่าการที่ผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อในหนังสือขอลาออกไว้ล่วงหน้าและมีผู้ถูกฟ้อง คดีกรอกข้อความในหนังสือลาออกแทนผู้ฟ้องคดีโดยผู้ฟ้องคดีมิได้มีเจตนาที่จะลาออก แต่อย่างไรนั้นไม่อาจถือได้ว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการแสดงเจตนาลาออกของผู้ฟ้องคดี แต่เป็นการดำเนินการตามเจตนาของผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีกับ บริษัท เอกชน อันเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีประสงค์ให้ผู้ฟ้องคดีโอนไปสังกัด บริษัท เอกชนจึงเป็นการแสดงเจตนาของผู้ถูกฟ้องคดี ที่จะเลิกจ้างผู้ฟ้องคดีก่อนครบกำหนดสัญญาจ้าง โดยไม่ปรากฏว่าการเลิกจ้างดังกล่าว

เกิดจากความผิดของผู้ฟ้องคดีดังนั้นการที่ผู้ถูกฟ้องคดีเลิกจ้างผู้ฟ้องคดีก่อนครบกำหนดเวลาในสัญญาจ้างจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

จากคดีปกครองข้างต้นจึงสามารถสรุปได้ว่าการลาออกเป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้ดำรงตำแหน่งหรือสมาชิกภาพนั้น ๆ ผู้ประสงค์จะลาออกจึงจะต้องแสดงเจตนาด้วยตนเองย่อมไม่อาจมอบหมายให้บุคคลอื่นตัดสินใจแทนตนได้ว่าจะลาออกหรือไม่และเมื่อใดกรณีที่หนังสือลาออกที่พนักงานจ้างได้ลงลายมือชื่อไว้ก่อนล่วงหน้าโดยไม่กรอกรายละเอียดและหน่วยงานของรัฐต้นสังกัดได้กรอกรายละเอียดในหนังสือขอลาออกดังกล่าวในภายหลังโดยไม่ได้รับความยินยอมจากพนักงานจ้างจึงไม่อาจถือได้ว่าการกระทำสัญญาจ้างดังกล่าวเป็นการแสดงเจตนาในการลาออกของพนักงานจ้าง แต่เป็นการแสดงเจตนาของหน่วยงานที่จะเลิกจ้างก่อนครบกำหนดสัญญาจ้าง

เอกสารอ้างอิง

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.136-137/2548

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. 28/2562

อัตราดอกเบี้ยตามกฎหมายใหม่

มยุรี จุลกันท์
ผู้เขียน

กฎหมายใหม่ที่ได้มีการตราขึ้นใช้บังคับในเรื่องเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยที่ได้กำหนดโดยนิติกรรมหรือโดยบทกฎหมายอันชัดแจ้ง และการแก้ไขอัตราดอกเบี้ยของหนี้เงินตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ นั้นก็คือพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. 2564 ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2564 โดยจะมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 10 พฤษภาคม 2564 เป็นต้นไป ดังนั้นกฎหมายฉบับนี้จึงมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 20 เมษายน 2564 ที่ผ่านมา

เหตุผลและความจำเป็นในการตรากฎหมายฉบับนี้ขึ้นมามีขึ้นใช้บังคับนั้น สืบเนื่องมาจากอัตราดอกเบี้ยที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ที่ได้มีการใช้บังคับมาเป็นระยะเวลานานโดยมิได้มีการแก้ไขปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน ทำให้ลูกหนี้ได้รับความเดือดร้อนจากภาระดอกเบี้ยเกินสมควรสมควรปรับปรุงอัตราดอกเบี้ยและกำหนดวิธีการในการปรับเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยดังกล่าวให้สอดคล้องกับสภาพการณ์และสภาพ

เศรษฐกิจ พร้อมทั้งกำหนดวิธีการคำนวณดอกเบี้ยให้เหมาะสม ประกอบกับการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศอย่างกว้างขวาง ทำให้ประชาชนจำนวนมากมีภาระหนี้สินเพิ่มขึ้น อัตราดอกเบี้ยที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงเป็นภาระอย่างมากต่อลูกหนี้ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งประชาชนทั่วไป และก่อให้เกิดความเสี่ยงสูงที่ทำให้ลูกหนี้ไม่สามารถชำระหนี้ได้จึงจำเป็นต้องตราเป็นพระราชกำหนดฉบับนี้

เมื่อพิจารณาเรื่องอัตราดอกเบี้ยตามกฎหมายที่แก้ไขใหม่ มีประเด็นหลักใหญ่ๆ อยู่ 2 กรณี คือ

1) กรณีที่มีการตกลงให้เสียดอกเบี้ยหรือในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้คิดดอกเบี้ยแต่ไม่ได้กำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้ หรือกำหนดไว้ว่าอัตราดอกเบี้ยให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด (มาตรา 7)

กรณีนี้จะใช้เมื่อคู่สัญญากำหนดให้มีการเสียดอกเบี้ยระหว่างกัน แต่ไม่ได้กำหนดอัตราไว้ หรือกำหนดไว้ว่าอัตราดอกเบี้ยให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด โดยปรับแก้ไขจากการกำหนดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ให้ใช้อัตราร้อยละ 3 ต่อปี หากมีความจำเป็นจะต้องปรับเปลี่ยนให้ลดลงหรือเพิ่มขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สามารถปรับเปลี่ยนได้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

การกำหนดดอกเบี้ยตามมาตรา 7 ที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมใหม่นี้ ให้ใช้กับการคิดดอกเบี้ยที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ กล่าวคือ หากสัญญาที่ไม่ได้กำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้ ตามที่คู่สัญญาได้ทำสัญญาขึ้นก่อนวันที่ 11 เมษายน 2564 ให้คิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีได้จนถึงวันที่ 10 เมษายน 2564 และตั้งแต่วันที่ 11 เมษายน 2564 เป็นต้นไป อัตราดอกเบี้ยจะลดลงเหลือร้อยละ 3 ต่อปี

2) กรณีดอกเบี้ยผิดนัด (มาตรา 224)

หลักการของดอกเบี้ยผิดนัด เป็นกรณีที่เมื่อถึงกำหนดชำระหนี้แล้ว แต่ลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ภายในกำหนดเวลาที่ตกลงกันไว้ตามสัญญาหรือกฎหมาย ลูกหนี้จึงต้องเสียดอกเบี้ยผิดนัดให้แก่เจ้าหนี้ เนื่องจากเจ้าหนี้เป็นผู้ได้รับความเสียหายจากการที่ไม่ได้รับเงินจำนวนดังกล่าว

มาตรา 224 มีการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยผิดนัดตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง โดยกำหนดอัตราดอกเบี้ยผิดนัดจากอัตราดอกเบี้ยตามมาตรา 7 บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ 2 ต่อปี ในปัจจุบันอัตราดอกเบี้ยผิดนัดจึงเป็นร้อยละ 5 ต่อปี หากคู่สัญญากำหนดดอกเบี้ยไว้ในสัญญาแล้ว ยังมีผลบังคับใช้ต่อไปได้ เนื่องจากคู่สัญญาได้ตกลงให้เจ้าหนี้สามารถเรียกดอกเบี้ยในอัตราที่สูงกว่าอัตราดอกเบี้ยผิดนัดที่กำหนดไว้ในมาตรา 224 ได้ โดยอาศัยเหตุอย่างอื่นอันชอบด้วยกฎหมาย ลูกหนี้ยังคงต้องชำระดอกเบี้ยไปตามที่กำหนดไว้ในสัญญา หรืออัตราดอกเบี้ยที่มีกฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะ เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2551 ตามมาตรา 9 กำหนดให้นายจ้างเสียดอกเบี้ยให้แก่ลูกจ้างในระหว่างผิดนัด ในอัตราร้อยละ

15 ต่อปี นายจ้างจึงต้องชำระดอกเบี้ยผิดนัดให้แก่ลูกจ้างในอัตราตามที่กฎหมายกำหนด

นอกจากนี้ หากมีการตกลงกันให้ชำระหนี้เป็นงวด ๆ ตามมาตรา 224/1 กฎหมายกำหนดว่า หากลูกหนี้ไม่ชำระหนี้งวดใด ให้คิดดอกเบี้ยผิดนัดได้เฉพาะจากต้นเงินของงวดที่ลูกหนี้ผิดนัดเท่านั้น ไม่สามารถเรียกดอกเบี้ยจากต้นเงินที่ยังคงค้างชำระทั้งหมดตามที่มีการกำหนดไว้ในสัญญาได้ สำหรับงวดที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระเจ้าหนี้ก็ไม่มีสิทธิเรียกดอกเบี้ยผิดนัดได้ กรณีตามมาตรา 224/1 ให้ใช้กับกรณีที่ลูกหนี้มีหน้าที่ผ่อนชำระหนี้เงินเป็นงวด ดังนั้น ถ้าลูกหนี้ไม่มีหน้าที่ผ่อนชำระหนี้เงินเป็นงวด ย่อมไม่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรานี้ เจ้าหนี้อย่อมเรียกคืนต้นเงินที่ยังคงค้างอยู่ทั้งหมดพร้อมดอกเบี้ยในอัตราผิดนัดได้ และหากมีการตกลงให้มีการคิดดอกเบี้ยแตกต่างจากหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา 224/1 วรรคหนึ่ง ข้อตกลงดังกล่าวนี้ให้ตกเป็นโมฆะ

สำหรับมูลหนี้ละเมิด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 206 เป็นกรณีที่ถือว่าลูกหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัดทันทีเมื่อมีการทำละเมิด เจ้าหนี้ในมูลละเมิดจึงเรียกค่าเสียหายจากลูกหนี้ผู้ทำละเมิดได้ ซึ่งค่าเสียหายที่เกิดขึ้น นั้นเป็นหนี้เงิน ที่สามารถเรียกดอกเบี้ยผิดนัดตามมาตรา 224 ที่แก้ไขใหม่ แต่ต้องดูช่วงเวลาที่มีการละเมิดด้วยว่า ถ้ามีการทำละเมิดก่อนที่กฎหมายใหม่นี้ใช้บังคับ เจ้าหนี้สามารถเรียกดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีตามมาตรา 224 เดิมได้ แต่หากมีการทำละเมิดภายหลังที่กฎหมายใหม่ใช้บังคับ เจ้าหนี้จะต้องเรียกดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราที่กฎหมายใหม่กำหนด

การปรับปรุงอัตราดอกเบี้ยตามกฎหมายฉบับนี้ ทำให้ลูกหนี้ได้รับประโยชน์มากขึ้น

โดยเฉพาะในกรณีที่ผิดชำระหนี้ แลพการคำนวณ ดอกเบี้ยผิดนัดเมื่อต้องผ่อนชำระหนี้เป็นงวด ๆ ฉะนั้น ผู้ใดที่อยู่ในฐานะลูกหนี้ จึงควรต้องศึกษาและทำความเข้าใจพระราชกำหนดฉบับนี้ เพื่อรักษาผลประโยชน์และช่วยแบ่งเบาภาระของตัวเองได้ไม่น้อยเลยทีเดียว

เอกสารอ้างอิง

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ พ.ศ.2564. (2564, 10 เมษายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 138. ตอนที่ 26 ก. หน้า 1 - 4.

การกำหนดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งในการรับสมัคร ในตำแหน่งอาจารย์ของมหาวิทยาลัย

ในวารสารฉบับนี้ ขอนำเสนอคำพิพากษาศาลปกครองฉบับหนึ่งคือ คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดหมายเลขแดงที่อ. 151/2562 ซึ่งมีเนื้อหาสาระที่น่าสนใจเกี่ยวกับกรณีที่มีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งมีการกำหนดคุณสมบัติในส่วนของการเกรดเฉลี่ยขั้นต่ำในการรับสมัครบุคคลในตำแหน่งอาจารย์ ทำให้บุคคลที่สนใจสมัครในตำแหน่งดังกล่าวไม่สามารถสมัครเข้าทำงานและซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ ประกาศรับสมัครของมหาวิทยาลัยดังกล่าวจึงเป็นการกระทำทางปกครองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นบุคคลที่ประสงค์จะสมัครในตำแหน่งอาจารย์ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง โดยมหาวิทยาลัยกำหนดว่าผู้สมัครต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอก และผู้ที่สมัครในตำแหน่งดังกล่าวต้องมีเกรดเฉลี่ยขั้นต่ำในระดับปริญญาตรีไม่ต่ำกว่า 2.5 ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีมีเกรดเฉลี่ยในระดับปริญญาตรีน้อยกว่าที่มหาวิทยาลัยกำหนด แต่ผู้ฟ้องคดีมีเกรดเฉลี่ยในการศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ที่ 3.5 ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการกำหนดคุณสมบัติในเรื่องของเกรดเฉลี่ยขั้นต่ำในการศึกษาระดับปริญญาตรีตามประกาศรับสมัครของมหาวิทยาลัยเป็นการกีดกันโดยเฉพาะเจาะจง และเป็นการตัดโอกาสของบุคคล จึงฟ้องคดีต่อศาลปกครองขอให้เพิกถอนประกาศเรื่องดังกล่าวของมหาวิทยาลัยและมีเงื่อนไข หรือคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งในเรื่องของเกรดเฉลี่ยในระดับปริญญาตรีออก

ภาพจาก : <https://www.sanook.com/>

กุลวดี ปุณกริกโกก
ผู้เขียน

คดีนี้จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า การที่มหาวิทยาลัยนำเกรดเฉลี่ยในการศึกษาระดับปริญญาตรีมาเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของการรับสมัครตำแหน่งอาจารย์ของมหาวิทยาลัย จะสามารถกระทำได้หรือไม่ เพียงใด อันเป็นการตรวจสอบการใช้ดุลยพินิจของหน่วยงานทางปกครอง

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาตามข้อเท็จจริงและการชี้แจงของทางผู้ถูกฟ้องคดีแล้วเห็นว่า คดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีได้ออกประกาศการรับสมัคร โดยดำเนินการตามข้อบังคับและกฎหมายว่าด้วยการบริหารบุคคลของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และเป็นไปตามมติของคณะกรรมการด้านการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย โดยการที่มหาวิทยาลัยได้วางเงื่อนไขเป็นคุณสมบัติเฉพาะตัวโดยใช้เกรดเฉลี่ยเป็นเครื่องมือในการคัดกรอง ศาลเห็นว่าจะต้องพิจารณาตามภารกิจและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัย ที่มีการกิจการหลักในการสอนและวิจัยอันเป็นบริการสาธารณะ เพื่อผลิตบัณฑิตทั้งในระดับปริญญาตรีระดับ

ปริญญาโทและระดับปริญญาเอก ดังนั้นในการถ่ายทอดองค์ความรู้ที่เหมาะสมและเป็นมาตรฐานทางการศึกษาของประเทศจึงเป็นประเด็นสำคัญ หากมหาวิทยาลัยพิจารณาถึงความรู้ความเชี่ยวชาญทาง ตลอดจนประสบการณ์ด้านการศึกษาของบุคคล เป็นปัจจัยสำคัญในการคัดเลือก และศาลเห็นว่าในทางการศึกษา บุคคลจะได้รับการศึกษาจากพื้นฐานตั้งแต่ระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานทางวิชาการที่จะนำมาสอนและวิจัย จึงกล่าวได้ว่า เมื่อมหาวิทยาลัยต้องการสรรหาบุคคลที่มีความรอบรู้และมีคุณสมบัติทางการศึกษาที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญ และอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานตั้งแต่ระดับปริญญาตรี เพื่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยอย่างสูงสุด และย่อมจะก่อให้เกิดผลดีต่อประโยชน์สาธารณะ ซึ่งมหาวิทยาลัยได้ให้ความสำคัญกับผลการศึกษาระดับปริญญาตรีโดยนำมาเป็นคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้สมัครเข้าการรับคัดเลือก เรื่องนี้เป็นกรณีที่มีเหตุอันสมควร และประกาศการรับสมัครดังกล่าวก็มิได้มีผลบังคับใช้โดยเฉพาะเจาะจง ดังนั้น จึงมิใช่การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม และเป็นการกระทำทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด เรื่องนี้ถือเป็นการวินิจฉัยข้อกฎหมายปกครองที่น่าสนใจว่า หน่วยงานของรัฐพึงใช้อำนาจที่กำหนดเงื่อนไขใด ๆ ได้ แต่ย่อมจะต้องมีเหตุอันสมควรและเป็นไปเพื่อประโยชน์ทางวิชาการและเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างแท้จริง มหาวิทยาลัยจึงควรพึงระวังว่าในการออกกฎเกณฑ์ หรือเงื่อนไขใด ๆ แม้จะกระทำได้ แต่ต้องมีได้กำหนดขึ้นตามอำเภอใจ และจะต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายเกี่ยวกับการบริการสาธารณะด้านการศึกษาของมหาวิทยาลัย จึงได้นำมาฝากกันในวารสารฉบับนี้

เอกสารอ้างอิง

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด

หมายเลขแดง ที่ อ.151/256

การกำหนดเลขที่หนังสือ การออกเลขที่หนังสือ มีประโยชน์อย่างไร

สรศักดิ์ อิมกับ และปณิธิ เพียรดี
ผู้เขียน

ถึงจะเป็นเพียงจุดเล็ก ๆ เพียงน้อยของใครบางคน แต่เป็นเรื่องสำคัญสำหรับงานธุรการและงานสารบรรณ โดยที่เลขที่หนังสือ กำหนดให้มีพยัญชนะสองตัว ตามตัวเลขประจำเจ้าของเรื่อง จำนวนสี่ตัว จำแนกรายละเอียดเป็นดังนี้

รหัสตัวพยัญชนะสองตัว ใช้แทนชื่อย่อของกระทรวง ทบวง หรือส่วนงาน “มีปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดรหัสตัวพยัญชนะ” เพื่อให้มีการกำหนดอักษรสองตัวนี้ซ้ำกัน ซึ่งพยัญชนะของมหาวิทยาลัยมหิดล ภายใต้กำกับกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม คือพยัญชนะ “อว”

เลขประจำเจ้าของเรื่อง ประกอบด้วยตัวเลขสี่ตัว หรือมากกว่านั้นแล้วแต่หน่วยงาน โดยแสดงให้เห็นว่าเป็นของหน่วยงานใด จำแนกออกเป็น

ตัวเลขสองตัวแรก คือ ตัวเลขสำหรับกระทรวง หรือทบวง โดยเริ่มจาก “01” เรียงไปตามลำดับส่วนงาน ตัวเลขของมหาวิทยาลัยมหิดล คือ ตัวเลข “78”

ตัวเลขสองตัวหลัง คือ ตัวเลข สำหรับคณะสถาบัน วิทยาลัย สำนัก กอง หรือส่วนงานที่มีฐานะเทียบเท่ากอง โดยเริ่มจาก “01” เรียงไปตามลำดับของส่วนงาน

ในกรณีที่มีสำนัก กอง ส่วนงานที่มีฐานะเทียบคณะ สถาบัน วิทยาลัย สำนัก กอง ตั้งแต่ 100 หน่วยงานขึ้นไป ให้ใช้เลขสามตัวโดยเริ่มจาก “001” เรียงไปตามลำดับ

โดยที่การจำแนกของการเขียนหนังสือของมหาวิทยาลัยมหิดล มีการจำแนกหนังสือออกเป็นหนังสือภายใน หนังสือภายนอก หนังสือประทับตา หนังสือสั่งการ (คำสั่ง ประกาศ) หนังสือประชาสัมพันธ์ โดยที่ผู้เขียนจะกล่าวถึงคือ หนังสือภายใน หนังสือภายนอก แบ่งเป็น

หนังสือภายนอก คือ หนังสือติดต่อราชการที่เป็นแบบพิธีการ โดยใช้กระดาษตรามหาวิทยาลัยมหิดล เป็นหนังสือที่ออกโดยมหาวิทยาลัยมหิดล หรือคณะ สถาบัน วิทยาลัย ศูนย์ สำนัก กอง ตามที่ได้มีการมอบอำนาจ ไปถึงกับกระทรวง ทบวงกรม หรือส่วนราชการอื่น หรือที่มีบุคคลภายนอก โดยมีการออกเลขที่หนังสือ โดยจำแนกเป็นไปตามรายละเอียดที่ได้กล่าวมาข้างต้น ตัวอย่างเช่น

หนังสือ ที่ อว 78/..... เป็นหนังสือที่ลงนาม
โดยท่านอธิการบดี หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจจาก
ท่านอธิการบดี

หนังสือ ที่ อว 78.019/..... เป็นหนังสือผู้ที่
ได้รับมอบอำนาจจากท่านอธิการบดี

หนังสือภายใน คือ หนังสือติดต่อราชการที่
เป็นแบบพิธีการน้อยกว่าหนังสือภายนอก โดยใช้
ติดต่อเป็นการภายในกระทรวง ทบวง กรม
ตัวอย่างเช่น

หนังสือ ที่ อว 78.019/..... เป็นหนังสือที่
ลงนามโดยผู้มีอำนาจสูงสุดในหน่วยงานนั้น ๆ

หนังสือ ที่ อว 78.019/..... เป็นหนังสือผู้ที่
ลงนามโดยผู้ปฏิบัติเรียงลำดับไปหัวหน้างานจนถึง
ผู้อำนวยการกอง

หนังสือภายใน หนังสือภายนอก ที่กล่าวมา
นั้น ยังมีการจำแนกเป็นหนังสือที่มีชั้นความลับ และ
ในรูปแบบคณะกรรมการ โดยที่ถูกตั้งขึ้นมาเพื่อ
รองรับภาระกิจ หรือแฝงอยู่ในหน่วยงาน เช่น

หนังสือภายนอก

ที่ อว 78/ล.....เป็นหนังสือที่ลงนามโดย
ท่านอธิการบดี หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจจากท่าน
อธิการบดี

ที่ อว 78.019/ล.....เป็นหนังสือผู้ที่ได้รับ
มอบอำนาจจากท่านอธิการบดี

ที่ อว 78.019 (กวร)/ล.....เป็นหนังสือที่ลง
นามโดยประธานคณะกรรมการ

ที่ อว 78.019 (กวร..)/ล.....เป็นหนังสือที่
ลงนามโดยประธานคณะกรรมการ

ที่ อว 78.019 (อธน)/ล.....เป็นหนังสือที่ลง
นามโดยประธานคณะกรรมการ

หนังสือภายใน

ที่ อว 78/ล.....เป็นหนังสือผู้ที่ได้รับมอบ
อำนาจจากท่านอธิการบดี

ที่ อว 78.019/ล.....เป็นหนังสือผู้ที่ได้รับ
มอบอำนาจจากท่านอธิการบดี

ที่ อว 78.019 (กวร)/ล.....เป็นหนังสือที่ลง
นามโดยประธานคณะกรรมการ

ที่ อว 78.019 (กวร..)/ล.....เป็นหนังสือที่
ลงนามโดยประธานคณะกรรมการ

ที่ อว 78.019 (อธน)/ล.....เป็นหนังสือที่ลง
นามโดยประธานคณะกรรมการ

และเพื่อความชัดเจนในการออกเลขที่
หนังสือ กลุ่มงาน หรือผู้ปฏิบัติงาน ควรใส่เลข
หนังสือให้ตรงตามลักษณะของงาน และผู้ที่
ปฏิบัติงานด้านธุรการและสารบรรณ จะมีได้สืบสน
ในการออกเลขหนังสือที่มีอยู่หลากหลายลักษณะ ไม่
ว่าจะเป็นในชั้นรูปแบบออกเลขที่ปกติ ออกเลขที่ชั้น
ความลับ ออกเลขที่ในรูปแบบคณะกรรมการ และ
การติดตามหนังสือ ผู้เขียนมีเจตนาในให้ผู้ปฏิบัติ
ตระหนักถึงการออกเลขที่หนังสือ หรือการพิมพ์
เลขที่หนังสือ ตามตัวพยานุชณะ ตัวเลข และชั้น
ความลับ ชั้นความเร็ว เพื่อมิให้เกิดความ
คลาดเคลื่อน หรือการหลงลืมของผู้ปฏิบัติ ว่าเลขที่
หนังสือมีความสำคัญอย่างไร มีประโยชน์อย่างไร?

แนวทางการปฏิบัติงานที่บ้านช่วงโควิด – 19

ของบุคลากรมหาวิทยาลัยมหิดล

การแพร่ระบาดของโรคโควิด -19 ในประเทศไทยตั้งแต่ช่วงปลายปี พ.ศ. 2562 ทำให้รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างก็กำหนดมาตรการควบคุมป้องกันเพื่อให้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคดังกล่าวคลี่คลายลง ซึ่งในขณะเดียวกันก็ท้าทายความสามารถในการบริหารจัดการของรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมากขึ้นด้วย ซึ่งสภาวะดังกล่าวกดดันและเป็นตัวเร่งให้ทุกภาคส่วนต้องปรับตัว เปลี่ยนพฤติกรรมการใช้ชีวิตประจำวัน การทำงาน บริโภค จั๊บจ่ายใช้สอย รวมทั้งการท่องเที่ยว ส่งผลต่อเนื่องทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจหลากหลายสาขาต้องปรับเปลี่ยนแนวทางในการดำเนินธุรกิจ การให้บริการ ตลอดจนหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน จะต้องปรับวิธีการทำงาน การบริหารจัดการสู่บริบทใหม่ หรือความปกติใหม่ (New Normal) (ประชาชาติธุรกิจ, 2564)

ด้วยเหตุนี้ การปฏิบัติงานที่บ้าน (Work from Home) จึงเป็นทางออกในการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด – 19 เพื่อลดการสัมผัสระหว่างบุคคลในที่ทำงานและลดการแพร่กระจายเชื้อโดยมหาวิทยาลัยมหิดลเป็นหน่วยงานหนึ่งซึ่งได้เลือกใช้แนวทางดังกล่าวนี้ตามมาตรการที่ทางภาครัฐกำหนด ตั้งแต่การแพร่ระบาดในช่วงต้นปี พ.ศ. 2563 (การระบาดระลอกที่ 1)

นายจักรกฤษณ์ พางาม
ผู้เขียน

ดังนั้น ผู้เขียนจึงเห็นว่าน่าที่จะหยิบยกมาเล่าสู่กันฟังเพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมหิดล การปฏิบัติงานที่บ้านหรือที่พักอาศัยของบุคลากรมหาวิทยาลัยมหิดลได้มีแนวทางหรือระเบียบปฏิบัติที่ชัดเจน เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2563 คณะกรรมการบริหารทรัพยากรบุคคล ได้พิจารณาแนวทางการปฏิบัติงานที่บ้าน หรือการปฏิบัติงานนอกพื้นที่ของมหาวิทยาลัยซึ่งมีมูลเหตุมาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด – 19 ทำให้มหาวิทยาลัยจะต้องมีการปรับตัว หรือปรับรูปแบบการดำเนินงานของบุคลากรให้สอดคล้องกับบริบทหรือสถานการณ์ที่มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบันโดยกำหนดไว้ในประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง การกำหนดวันทำงาน เวลาทำงาน และสถานที่ปฏิบัติงาน (Flexible Time & Workplace) พ.ศ. 2563 ซึ่งประกาศดังกล่าวให้อำนาจส่วนงานโดยความ

เห็นชอบของคณะกรรมการประจำส่วนงานสามารถกำหนดวันทำงาน เวลาทำงาน และสถานที่ปฏิบัติงาน รวมถึงกำหนดลักษณะงาน ตำแหน่งงาน จำนวนผู้ปฏิบัติงานประจำวัน รอบเวลาการปฏิบัติงาน กำหนดสถานที่ปฏิบัติงานที่หลากหลาย หรือการปฏิบัติงานที่บ้านหรือที่พักออาศัยของผู้ปฏิบัติงานแต่ละตำแหน่งหรือหน่วยงานในสังกัดส่วนงานได้ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความสอดคล้องกับภารกิจของส่วนงานแต่ยังคงไว้ซึ่งประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยไม่กระทบกับผู้รับบริการ โดยทำเป็นประกาศของส่วนงานซึ่งในส่วนของหน่วยงานในสำนักงานอธิการบดีให้เสนอหลักเกณฑ์การปฏิบัติงานต่อรองอธิการบดีที่กำกับดูแลหน่วยงานเพื่อพิจารณาอนุมัติและรายงานอธิการบดีเพื่อทราบ

จะเห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติงานที่บ้านหรือที่พักออาศัยไว้ในประกาศดังกล่าวเป็นลักษณะในเชิงหลักการซึ่งส่วนงานหรือหน่วยงานต่าง ๆ จำเป็นจะต้องกำหนดรายละเอียดในเชิงของการปฏิบัติเพิ่มเติม เช่น เป้าหมายความสำเร็จของงานที่เห็นเป็นรูปธรรม พร้อมทั้งมีการติดตามผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เป็นไปตามข้อตกลงการปฏิบัติงาน (Performance Agreement) โดยประกาศดังกล่าวยังกำหนดสาระที่สำคัญไว้อีกสองประการ โดยประการแรกเมื่อบุคลากรคนใดได้รับอนุมัติให้ปฏิบัติงานที่บ้านหรือปฏิบัติงาน ณ ที่พักออาศัยแล้วผู้บังคับบัญชาสามารถเรียกให้กลับมาปฏิบัติงานที่มหาวิทยาลัยได้หากมีความจำเป็น และประการที่สอง เมื่อบุคลากรได้รับอนุมัติแล้วให้ปฏิบัติงานที่บ้านหรือปฏิบัติงาน ณ ที่พักออาศัยแล้วหากไม่สามารถปฏิบัติงานให้บรรลุตามข้อตกลงการ

ปฏิบัติงาน (Performance Agreement) ไม่สามารถนำเหตุแห่งการปฏิบัติงานที่บ้านหรือปฏิบัติงาน ณ ที่พักออาศัยมาเป็นข้อโต้แย้งในกระบวนการประเมินผลการปฏิบัติงานได้

ดังนั้น เมื่อมหาวิทยาลัยได้กำหนดแนวทางหรือระเบียบปฏิบัติที่ชัดเจนแล้ว ส่วนงานและหน่วยงานต่าง ๆ ก็ได้ออกประกาศและหลักเกณฑ์เพื่อให้มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้นซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับบุคลากรของมหาวิทยาลัยมหิดล ที่ได้มีแนวทางการปฏิบัติงานแบบใหม่ที่สอดคล้องกับบริบทใหม่ ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับมหาวิทยาลัย เช่น การเปลี่ยนแปลงของช่วงอายุผู้ปฏิบัติงานซึ่งเป็นเจนเนอเรชั่นวาย (Generation Y) ที่ต้องการความเป็นอิสระมีความคิดนอกกรอบ มีสมรรถนะสูง และยังครอบคลุมถึงการบริหารความเสี่ยงและการบริหารความต่อเนื่องในการดำเนินงานหากเกิดภัยพิบัติต่าง ๆ เช่น โรคระบาด อัคคีภัย วาตะภัย อุทกภัย จลาจล เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าการแพร่ระบาดของโรคโควิด -19 เป็นตัวเร่งปฏิกิริยาที่ส่งผลให้หน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงมหาวิทยาลัยมหิดลที่จะต้องปรับตัวในหลาย ๆ ด้าน ซึ่งการปรับรูปแบบการปฏิบัติงานที่บ้านของบุคลากรก็เป็นสิ่งหนึ่งที่มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องปรับตัวเป็นลำดับแรกและเป็นเรื่องเร่งด่วน เนื่องจากเป็นสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยและสังคมโดยรวม

เอกสารอ้างอิง

ประชาชาติธุรกิจ. (2564) .โควิด-19 เปลี่ยนโลก
“ธุรกิจ” ปรับรอบทิศรับโจทย์ใหม่ ออนไลน์
จาก <https://www.prachachat.net/economy/news-584527>

ประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง การกำหนดวัน
ทำงาน เวลาทำงาน และสถานที่ปฏิบัติงาน
(Flexible Time & Workplace) พ.ศ. 2563

มหาวิทยาลัยมหิดล
คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล
ศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษก

ศิริราช | กาญจนา
พยาบาล | กิเชก

ปรับไลฟ์สไตล์ชีวิต หลังหายป่วยจากโควิด-19 ลงปอด

กินอาหารปรุงสุกเสมอ
เน้นอาหารมีประโยชน์
สารอาหารครบ 5 หมู่

ออกกำลังกาย
เบา ๆ ง่าย ๆ
หลีกเลี่ยงการ
ออกกำลังกายหนัก

ฝึกหายใจเข้า - ออกช้า ๆ
เพื่อฟื้นฟูสมรรถภาพปอด

ดูแลที่พักอาศัย
ให้สะอาดเสมอ
อย่าให้มีฝุ่น
หรือกลิ่นอับชื้น

พักผ่อนให้เพียงพอ
อย่าทำงานหนัก หรือกิจกรรม
ที่ทำให้ร่างกายอ่อนเพลีย

พบแพทย์หรือ
ตรวจสุขภาพเป็นระยะ
โดยเฉพาะผู้ที่ติดเชื้อ
ลงปอดรุนแรง

ควรได้รับวัคซีน
กระตุ้นภูมิคุ้มกัน
(ภายใต้คำแนะนำของแพทย์
และกระทรวงสาธารณสุข)

ทั้งนี้ ผู้ที่หายจากอาการป่วยแล้ว ควรสังเกตตัวเองเสมอ หากรู้สึก
เหนื่อยง่ายผิดปกติ ป่วย ไอ เป็นไข้บ่อย หรือร่างกายผิดปกติ
อาการใดก็ตามติดต่อกันหลายวัน ! ควรปรึกษาแพทย์ทันที!

หนึ่ง
ศิริราช
สู่ล้านการ
ก้าวไกล

มหาวิทยาลัยมหิดล

มกุฎราชวิทยาลัย

กองบรรณาธิการวารสารกฎหมาย มหาวิทยาลัยมหิดล
กองกฎหมาย สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหิดล
999 ถนนพุทธมณฑลสาย 4 ตำบลศาลายา
อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม 73170

